

अथवा ।
 “मुनीचान्तरितः खेटः सबद्धमः सकृन्नीकृतः ।
 आयुःपलमिदं प्राज्ञैर्ज्ञेयं पैष्ठादिकत्रये ॥
 त्र्यंशोत्तं शत्रुभयस्य विनारमायुषः पलम् ।
 अस्तगस्य द्विभागोत्तं हित्वा सुकृशनेश्वरी ॥
 एकस्य यदि खेटस्य त्र्यंशार्द्धं हानिसम्भवः ।
 अधिकैका तदा हानिः कर्त्तव्या च विपश्चिता ॥
 चक्रार्द्धशोधनं कार्यं पूर्ववत् सति सम्भवे ।
 एवमायुःपलं पैष्ठा जीवः प्रोक्ते निसर्गजे ॥
 पैष्ठां यथागतं सौरभानोत्त्रिशोऽश्वर्जितम् ।
 चन्द्रस्य वेदभागात्तं अगोरं त्रिंशोऽश्वर्जितम् ॥
 कुजगुब्बोर्धुगंशोत्तं हस्तार्द्धं तत्तं प्रारंशयुक् ।
 आयुःपलं निसर्गाख्यं रविकयोर्यथागतम् ॥
 दशांशोत्तं ज्ञस्य जीवस्य विद्दशांशकम् ।
 दशांशं भूमिपुत्रस्य विद्दशांशं निशापतेः ॥
 दशांशं मुतिभिर्भक्तं शनैरायुःपलं भवेत् ।
 जीवोक्तं सप्तभागोत्तं सर्वेषामायुषः पलम् ॥
 आयुःपलस्य खाभाटदिग्भागेन १००० समा-
 युतम् ।
 इत्यमायुःपलं खाटदशांशम् १००० स्थान् समा-
 दिकम् ॥
 पैष्ठां नैसर्ग्यजीवोक्तं भवेदायुः खगामिनाम् ॥”
 अथवा ।
 “रवेरायुःपलं त्र्याप्तं विनसार्द्धं दिनादिकम् ।
 पैष्ठांमायुर्भवेदिन्दोऽन्वगप्रम् ५ द्वादशोऽरु ३२ तुतम् ।
 कुजगुब्बोर्धुगे नामं बुधस्य पञ्चभिर्हृतम् ।
 कवेः श्रैलं हृतं विद्दशांशं २० सौरैर्गुणोद्भूतम् ।
 विधोरायुःपलं लब्धं खरसैः स्यादिनादिकम् ॥
 निसर्गं शशिपुत्रस्य ३ रामत्रयं खयमोद्भूतम् ।
 रविकयोर्युगेनाप्तं कुजस्य खगुणोद्भूतम् ॥
 गुरोस्त्रिंशं खचक्रामं १० शनैस्तका ३ शतो-
 लितम् ॥”
 अथवा ।
 “आयुःपलमिनादीनां खाधिप्रसाग ८६४०
 भागवुक् ।
 द्विंशं सप्तप्रभायुः स्यादिनाद्यं जीवभाषितम् ॥
 विराशिलयविकला खखवाके २००० हृतातनोः ।
 तदंशकसमं ज्ञेयमायुः पैष्ठादिकत्रये ॥
 अंशतन्तं तनोरायुर्भवेदन्ति बहवो नृपाः ।
 केचित्प्राशिममं केचित्तस्य यस्याधिपो बली ॥
 लमस्युत्स्य लिप्राभिर्हत्यादायुर्दुर्चारिणाम् ।
 प्रत्येकं चन्द्रलिप्राभि २१६००० भजेद्दार्थाधिकं
 भवेत् ॥
 अनेन हीनस्वस्वायुर्लये पापयज्ञे सति ।
 इष्टे तु सौम्यखेटेन तस्यार्द्धेन तदा वियुक् ॥
 शाखानमुत्पलस्यैव दृष्ट्यात्कमाषितम् ।
 केचित्प्राह्वलंपराशिं व्यक्रां लिप्रादिका क्रिया ॥
 ज्ञान्ये लमस्यपापस्य भावीयफलनाहितम् ।
 पुरामं शीथ्रमायुयेत् तत्पुत्रात्तं विशेषयेत् ॥
 तवापि जने पापौ जेत् बालस्य फलेन तन् ।
 मास्ये पुत्रकजेनेव क्रिया कात्या विचक्षणैः ॥
 प्रापेरथि लये लमेशे न कर्त्तव्या त्विं क्रिया ।

अंशायुषि न कार्येवं हानिः प्राज्ञैः कथञ्चन ॥
 लमस्य वीर्यादंशोत्तं पैष्ठां भानोऽन्वलाधिकात् ।
 निसर्गोत्तं विधोर्भोर्धुदायुः सार्धं विचक्षणैः ॥
 त्रयश्चेदलहीनाः स्युर्जीवोक्तं साधयेत्तदा ।
 लये हीलमभानोच सूर्येदीः समवीर्ययोः ॥
 तदायुषो यदैक्यार्द्धं तदुक्तं श्रीधरादिभिः ।
 नाक्षत्रसावनादायुः पृथकान्यत्रगांशकैः ॥
 साट्टस्यार्थांशकैः २० ह्रीं सौरं वर्षादिकं भवेत् ॥
 पथ्याशिनः सधर्मा ये सच्छीलात्ता जितेन्द्रियाः ।
 गुरुदेवहिजे भक्तास्तीक्ष्णमेवायुरौरितम् ॥
 ये पापा लुब्धप्रपणा देवत्रासणनिन्दकाः ।
 तन्मगुब्बं ज्ञानास्तास्तेषां ऋतुरकालजः ॥”
 इति तोषयामायुर्दायाध्यायः ॥
 परमायुषः, पुं, (परमं आयुयेत्य । एषोदरादि-
 त्वादच् । दीर्घकालजीवित्वादस्य तथात्वम् ।)
 असनवृत्तः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 परमार्थः, पुं, (परमः श्रेष्ठः अर्थः ।) उत्तुक्त-
 वस्तु । यथार्थः । यथा,—
 “प्रपञ्चो यदि वर्त्तते निवर्त्तते न संशयः ।
 मायामात्रमिदं देतमहेतं परमार्थतः ॥”
 इति माण्डूक्यवार्तिकम् ॥
 (तथा च कुमारैः ५ । ७५ ।
 “उवाच चैवं परमार्थतो हरं
 न वेत्सि नूनं यत एवमात्र माम् ॥”
 परमः मुख्यः अर्थः प्रयोजनमिति विग्रहे ।
 मोक्षः । सुखम् । सुखभोगः दुःखाभावः । इति
 न्यायदर्शनम् ॥)
 परमार्हन्तः, पुं, (परमः अर्हन् देवता उपास्यतया
 अस्त्यस्य । परमार्हन्तं + अच् ।) जैनराजर्षि-
 विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥
 परन्वत्युः, पुं, परंथो ऋतुरस्य । (रोगादिना
 ऋतोरभावात् अस्य तथात्वम् ।) काकः । इति
 चिकारुशेषः ॥
 परमेश्वरः, पुं, (परमश्चासौ ईश्वरश्चेति ।) शिवः ।
 इति हलायुधः ॥ (यथा, महालिङ्गार्चनतन्त्रे
 शिवशतनाम प्रकरणे,—
 “सहस्रारे महापद्मे त्रिकोणनिलयान्तरे ।
 विन्दुरूपे महेशानि । परमेश्वर ईरितः ॥”)
 विष्णुः । यथा,—
 “इदम् द्वादशं प्रोक्तं पञ्च वै केशवस्य हि ।
 द्वादशारं तथा चक्रं यन्नाभिर्भुजं तथा ॥
 त्रिभुवन्तेकस्मिन्नेव तयोक्तः परमेश्वरः ।”
 इति वामने ५८ अध्यायः ॥
 (स्थिरां डीप् । दुर्गा । यथा,—
 देवीभागवते । ७ । ३० । ७० ।
 “देवकी मधुरायान्तु पाताले परमेश्वरी ॥”)
 परमेष्ठिनी, स्त्री, (परमेष्ठिन् + डीप् ।) ब्राह्मी ।
 इति रामनिर्घण्टः ॥ वामनहाटी इति भाषा ॥
 परमेष्ठिनः शक्तिश्च ॥
 परमेष्ठी, [न्] पुं, (परमे व्योम्नि चिदाकाशे ब्रह्म-
 पदे वा तिष्ठतीति । स्यागति निट्त्वात् “परमे
 कित् ।” उणां । ४ । १० । इति इतिः स च

कित् । “हलदन्तात् सप्रम्याः संज्ञा-
 याम् ।” ६ । ३ । ६ । इत्यलुक् “स्यास्थिन्
 स्थायाम् । इति षत्वम् । परमे स्थानेनाट्टत्त-
 लक्षणे तिष्ठतीति कुल्लकभट्टः ॥) ब्रह्मा ।
 इत्यमरः । १ । १ । १६ । (यथा, मनुः । १ । १८० ।
 “मन्वन्तराण्यसंख्यानं सर्गः संहार एव च ।
 क्रोडिन्निवेतत् क्रूरते परमेष्ठी पुनः पुनः ॥”
 विष्णुः । यथा, महाभारते । १३ । १४६ । ५८ ।
 “ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ॥”
 महादेवः । यथा, महाभारते । ३ । ३७ । ५८ ।
 “क्रियतां दर्शनं यत्रो देवस्य परमेष्ठिनः ।
 दर्शनात्तस्य कौन्तेय ! संसिद्धः सर्वमेप्यसि ॥”)
 जिनः । इति हेमचन्द्रः ॥ शालग्रामविशेषः ।
 यथा,—
 “परमेष्ठी च शुक्लाभः पद्मचक्रसमन्वितः ।
 चित्राकृतिस्तथा पृष्ठे शुधिरचातिपुष्कलम् ॥
 परमेष्ठी लोहितभास्यक्रमेकं तथा युतम् ।
 विस्वाकृतिस्तथा रेखा शुधिरचातिपुष्कलम् ॥”
 इति ब्रह्मपुराणम् ॥
 “परमेष्ठी च शुक्लाभश्चक्रपद्मसमन्वितः ।
 स वर्त्तुलस्तथा पीतः पृष्ठे च शुधिरं ध्रुवम् ॥”
 इति पुराणसंग्रहः ॥
 “परमेष्ठी तु रक्ताभश्चक्रपद्मसमन्वितः ।
 द्विधाकृतिस्तथा पृष्ठे शुधिरचापि वर्त्तुलम् ॥
 पीतवर्णयुतो वापि भुक्तिभुक्तिवरप्रदः ॥”
 इति वैश्वानरसंहिता ॥ * ॥
 गुरुविशेषः । यथा,—
 “आदौ सर्वत्र देवेश ! मन्वदः परमो गुरुः ।
 परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठी त्वहं गुरुः ॥”
 इति दृष्टनीलतन्त्रे २ पटलः ॥
 मन्वदाता गुरुः प्रोक्तो मन्वस्तु परमो गुरुः ।
 परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठिगुरुस्त्वहम् ॥”
 इति तन्त्रान्तरम् ॥
 (अजमीडुपुत्रः । यथा, महाभारते । १ । १६ । ३१ ।
 “अजमीडो वरस्तेषां तस्मिन् वंशः प्रतिष्ठितः ।
 यद् पुत्रान् सौष्ट्यज्ञनयत् तिसृषु स्त्रीषु भारत ।।
 ऋचं धूमिन्धोनिनी दुग्धन्तपरमेष्ठिनौ ॥”
 परमस्थानस्थिते वाचलिङ्गः । यथा, मार्क-
 ण्डेये । ७६ । २ ।
 “अन्यजन्नि जातोऽसौ चक्षुषः परमेष्ठिनः ।
 चाक्षुषत्वमस्तस्य जन्मन्यस्मिन्नपि द्विज ॥”)
 परम्परा, पुं, (परं पिपत्तीति । पुलि पूर्त्ता + अच् ।
 “तत्पुरुषे कर्ततीति” अजुक् ।) प्रपौत्रादिः ।
 ऋगभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रपौत्रतनयः ।
 इति मेदिनी ॥
 परम्परा, स्त्री, अन्ययः । (यथा, कुमारैः । ६ । ४६ ।
 “गगनादवतीर्णा सा यथा दृष्टपुरःभरा ।
 तोवान्तर्भास्कराली च रेजे मुनिपरम्परा ॥”)
 सन्तानः । वधः । हिंसा । इति हेमचन्द्रः ॥ परी-
 पाटी । अयुक्रमः । इति शब्दरत्नावली ॥ यथा,
 “इमं विवस्वते योगं प्रोक्तवानहमथयम् ।
 विवस्तान् भवदे प्राह मनुरिच्छाकवैश्रवणौ ॥